

108. KEVSER SÛRESİ

Mekke döneminin başlarında, Âdiyât sûresinden sonra indirilmiştir. 3 ayettir.

Bir insanın değerini, servetinin çokluğu, makamının üstünlüğü, mensup olduğu kabilenin gücü, evlatlarının sayısı gibi dünyevi ölçütlere göre belirleyen inkarcılar, Allah Rasûlü'nü bu gibi özelliklere fazlaca sahip olmadığından küçük görüyorlardı. Onlara göre, bu değerlerden yoksun biri Allah tarafından Peygamberlikle onurlandırılmış olamazdı. Üstelik o, yaşadığı toplumda üstünlük için en önemli değer yargısı olan erkek evladına da sahip değildi. Oğulları vefat etmişti. Ona tâbi olanların da çoğu toplumun batıl ölçülerine göre zayıf ve hor görülen insanlardı. Bu yüzden düşmanları ona, soyu kesik anlamına gelen “ebter” diyorlardı. Bununla Peygamberin hayır ve bereketten yoksun olduğunu, omuzladığı davanın kısa zamanda başarısızlığa mahkum olduğunu kastediyor ve bunu şiddetle arzu ediyorlardı. Oysa Peygambere “kevser” verilmişti. Yani ona Kur'an gibi

bütün hayır ve bereketlerin kaynağı bahşedilmişti. Ayrıca o, tertemiz bir ahlâka sahipti. Öyleyse o asla ebter olmayacaktı. Onun davası galip gelecek, ümmeti çoğalacak, Allah, onun önünde kimseye nasip olmayan ufuklar ve imkanlar açacaktı. Peygamberin besleyenler yeryüzünden silinerek ebedî azaba göçüp gidecek; o yetim Peygamber ise gönüllerde taht kuracak, anneler çocuklarına onun adını verecek, onun davasına baş koyan milyonlarca insan ona tâbi olacaktı. Hatta ona ebter diyenlerin çocukları ve nesilleri de bu kervana katılacaktı. Ve sonunda öyle de oldu. İşte, onun yaşadığı yüce ahlâka sahip olan, onun öğrettiği Kur'an'ı kendileri için bir yaşam tarzına dönüştüren, onun gösterdiği hedeflere doğru yürüyen herkes, o kevserden bu dünyada nasibini almış demektir. Böylelerini kıyamette "Kevser Havuzu", cennette ise "Kevser Irmağı" beklemektedir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın Adıyla!

Beni yoktan var edip üstün yeteneklerle donatan ve kulluk göreviyle yeryüzüne göderen sonsuz

şefkat ve merhamet sahibi yüce Rabb'imın adıyla, O'nun verdiği güç ve yetkiye dayanarak ve yalnızca O'nun adına okuyor, söylüyorum:

Ey şanlı Elçi ve ey Elçiyi adım adım izleyen fedâkâr Müslüman! İnkârcıların alaycı sözleri, baskı ve eziyetleri karşısında üzüldüğünü, zaman zaman kendini çaresiz ve yalnız hissettiğini biliyoruz. Fakat üzülmeye, ümitsizliğe kapılma; çünkü Rabb'in sana öyle muhteşem bir nîmet vermiştir ki, o nîmetten istifâde ettiğin sürece, en üstün, en güçlü dâimâ sen olacaksın:

1. Gerçekten Biz sana, dünyada her türlü iyiliğin, güzelliğin ve bereketin; âhirette ise ebedî cennet nimetlerinin kaynağı olan bu Kur'an'ı vahyetmekle, insanoğlunun sahip olabileceği en büyük nîmeti, **Kevseri verdik.**

2. Öyleyse, sana bu nîmeti bahşeden Rabb'ine hakkıyla şükretmek için, kulluk ve itaatin rûhî ve bedenî bir ifâdesi olmak üzere, sadece ve sadece O'nun huzurunda secdeye kapanarak **Rabb'in**

için namaz kıl ve malını, canını, çoluk çocuğunu ve tüm varlığını O'nun uğrunda fedâ etmeye hazır olduğunun göstergesi olarak, yalnızca O'nun adına **kurban kes!** Eğer bunu başarabilirsen, bu yolda karşına çıkabilecek zorluklara göğüs gererek, yılmadan, ümitsizliğe kapılmadan Kur'an'ı hayata egemen kılma mücadelesi sürdürürebilirsen, sana müjdeler olsun:

3. İnsanlığı bir tek Allah'a kulluk ve ibâdete çağırdığın için **sana kin besleyen** ve hakikatin sesini kesmek, Allah'ın nurunu söndürmek için plânlar kuran, iman erlerine karşı amansız savaş başlatan **zâlimler var ya; asıl onlardır,** eninde sonunda işi bitirilecek, nesli kesilecek, defteri dürülecek ve her türlü hayırdan, güzellikten, bereketten mahrum kalarak **silinip gidecek olanlar!**